

Endelig indeholder forslaget nogle tekniske ændringer i lovens § 45, § 53 og § 88 der omhandler gebyrer for bortskaffelse af affald, indberetning af oplysninger på EDB-læsbart medie samt en generel hjemmel til at kræve renter ved for sen eller manglende betaling af omkostningsbestemte gebyrer.

2. Lovforslagets miljømæssige konsekvenser

2.1. Tilsyn og sikkerhedsstillelse

Præciseringen af reglerne om, hvem der er tilsynsmyndighed sikrer, at behandlingen af sager om eksempelvis jordforureninger ikke forsinkes af drøftelser mellem amt og kommune om, hvem der er ansvarlig for en håndhævelse af reglerne.

Denne del af lovforslaget vil have positive miljøkonsekvenser ved at sikre en hurtigere oprydning uden at skulle afvente eventuelle afgørelser af, hvem der skal betale. De positive miljøkonsekvenser vil bestå i en fremrykning af det tidspunkt en oprydning foretages på, og vil samtidig kunne medvirke til at sikre, at eventuelle miljøfremmede stoffer ikke spredt sig i omgivelserne. De miljømæssige effekter vil især omfatte en formindsket jordforurening og deraf følgende overflade- og grundvandsforurening. Derudover kan den hurtigere oprydning mindske eventuelle sundhedsrisici samt skader på dyre- og plantelivet ved luftbåren spredning af miljøfremmede stoffer.

2.2. Gebyrer m.v.

Lovforslaget forventes ikke at have miljømæssige konsekvenser, da denne del af lovforslaget alene medfører administrative justeringer.

3. Lovforslagets erhvervsøkonomiske konsekvenser

3.1. Tilsyn m.v.

Lovforslaget har ingen erhvervsøkonomiske konsekvenser, da denne del af lovforslaget alene præciserer tilsynskompetencen mellem amt og kommune.

3.2. Sikkerhedsstillelse.

Lovforslaget vil medføre øgede udgifter for de nævnte virksomheder.

Hvis kravet om sikkerhedsstillelse opfyldes gennem en individuel garanti, f.eks. i form af en bankgaranti, vil det medføre ret betragtelige udgifter for virksomhederne. Således er udgifterne til en bankgaranti typisk i størrelsesordenen 1-2 % af garantibeløbet årligt. Hertil kommer, at et pengeinstitut formentlig vil kræve hel eller delvis sikkerhed for garantistillelsesbeløbet i form af pant. Pantets størrelse vil afhænge af en konkret vurdering fra sag til sag.

Af hensyn til de økonomiske konsekvenser, vil det være formålstjenligt, om de berørte brancher undersøger mulighederne for, istedet at opfylde kravet om sikkerhedsstillelse ved en frivillig etablering af en fond som en gensidig garantiordning.

Det samlede beløb, der til enhver tid skal stilles som sikkerhed af de virksomheder, der er omfattet af lovforslaget, vil efter Miljøministeriets skøn udgøre ca. 10 mio. kr. Dette skøn er behæftet med stor usikkerhed. Den hidtil dyreste affaldsbortskaffelse har således kostet de lokale miljømyndigheder 9 mio. kr. Ved vurdering af størrelsen af en kollektiv sikkerhedsstillelse vil der skulle foretages en konkret vurdering af de enkelte virksomheder, som indgår i en sådan ordning. Afhængig af den konkrete affaldsstrøm, kan man derfor godt forestille sig, at den samlede sikkerhedsstillelse kan blive lavere.

Det skal bemærkes, at erhvervslivets udgifter som følge af lovforslaget, ud over udgifter til selve etablering af sikkerhedsstillelserne, naturligvis også vil bestå i en genetablering af sikkerhedsstillelserne i det omfang, der sker træk herpå.

I forbindelse med lovforslaget har andre løsningsmodeller end sikkerhedsstillelse været overvejet, bl.a. autorisation af virksomhederne. Inden for miljøområdet anvender man autorisationsordninger f.eks. i forbindelse med uddannelse til kommunale rottebekæmpere og for erhvervs-mæssige brugere af bekæmpelsesmidler. En autorisationsordning forudsætter imidlertid, at deltagerne gennemgår et længere kursusforløb og består en eksamen. Miljøministeriet har vurderet, at en autorisationsløsning ikke er gennemførlig for de omfattede virksomhedstyper på grund af deres varierende karakter.

Derudover har det været overvejet at indføre en certificeringsordning for affaldet, forstået som en slags attest på affaldets identitet. En sådan ordning vil efter Miljøministeriets opfattelse ikke tilføre det danske anvisningssystem for affaldsbortskaffelse noget afgørende nyt i retning af bedre kontrol med affaldet, idet affald allerede i dag via de kommunale ordninger bortskaffes miljømæssigt forsvarligt. Ydermere vil en certificeringsordning formentlig ikke kunne forhindre ophobning af affald, medmindre man helt forbyder omsætning af de pågældende produkter. Endelig skal det fremhæves, at en certificeringsordning vil kræve opbygning af et større administrativt apparat for at kunne fungere effektivt.

Miljøministeriet har i lyset heraf valgt at holde fast ved forslaget om sikkerhedsstillelse.

På baggrund af oplysninger fra autoophugningsbranchen kan det anslås, at ca. 350-400 virksomheder af denne kategori som udgangspunkt vil blive omfattet af et krav om sikkerhedsstillelse. Hertil skal